Борисові Бунчуку

Борисові Бунчуку

Любив я дику грушу на Брусному,
одну й побиту, на верху самому.
Вона не заховалася від грому,
бо не могла сховатись. От і все.

Мене ховала від дощу, додому
давала грушку і гірку оскому
залишила. Тепер на світі тому
цвіте, але грушки мені несе.